

Kupanje?

Vrijeme kupanja, sunčanje i drugih ljetnih zadovoljstava sada je, već odavno, daleko, daleko iza nas. Vjetar, kiša, škola ili, jednostavno rečeno, jesen, kao jedinu opciju ostavljaju nam prisjećanje na kakvo-takvo ljeto 2002. godine. Kako su naši sugrađani prebrodili onih nekoliko vrelih, sunčanih dana proteklog ljeta? Evo...

More nećemo spominjati, jer će ono kroz nekoliko godina postati mit za dolazeće generacije koje stasaju izložene "burama neimaštine i finasijskih kriza". Pričaćemo o onim vodama koje su čitavo ljeto bile dostupne nama, siromašnoj radničkoj klasi. To su rijeke, njihove pritoke i, naravno, bazeni. Sva kupališta imaju svoje svijetle i tamne strane, a mi ćemo pokušati otkriti i opisati one najočiglednije.

Počnimo sa rijekama. Vrbas (usput rečeno, mi baš imamo sreće što nam je industrija nerazvijena, jer naše tekuće vode su "prilično" čiste, a sve zahvaljujući manjku fabričkog otpada. Jing-Jang?!), rijeka koja protiče kroz naš krasni grad, bila je prilično posjećena ovog ljeta. Zašto i ne bi bila, kada je kupanje besplatno, a smeće možete baciti gdje god Vam padne na pamet! Voda je prilično hladna i prilično čista, ako izuzmemo poneku flašu, limenku, kartonsku kutiju ili sličan otpadni materijal, koji s vremena na vrijeme proplivaju pokraj Vas. Jedna od najrasprostranjenijih loših strana kupanja na rijeci jeste rizik da Vas ujede, ubode ili ogrebe neka sitna životinja, a možete se i vrlo lako povrijediti hodajući po oštrom, kamenitom dnu ili plažama.

Sa pritokama je slična priča, samo što su

one u većini slučajeva nešto čistije i manje posjećene od glavne rijeke. E, da, oko pritoka je vegetacija izrazito bujna, pa može poslužiti u razne svrhe...

Sa bazenima je stvar drugačija. Prije svega, morate izdvojiti najmanje 3KM dnevno da uđete u bazen; ne da se kupate, samo da uđete! A kada razmislite o činjenici da se u isto vrijeme u jednom olimpijskom bazenu kisel preko 50 ljudi, možda Vas i prođe volja za odlaskom na kupanje. Mislim da o kvalitetu vode ne treba puno govoriti. Ona se ne mijenja redovno, koncentracija hlora u njoj je ogromna i zato možemo samo moliti Boga da se ne nagutamo te iste vode. Dodaćemo još jednu informaciju: pošto su naši bazeni najčešće u sklopu kojekakvih toplica, većina kupaca su stogodišnji gastarbajteri, koji imaju preko hiljadu kilograma i vjerovatno više puta toliko novčanica strane valute u džepu, a svi su voljni da se pošteno iskisele i nauživaju u čarima banjske vode. šta naši penzioneri misle o ovome?

Postoji jedna mogućnost koja je zajednička za sve tekuće ili stajaće vode: bez obzira da li se kupate u bazenu, rijeci ili , ne daj Bože, moru, uvijek postoji opasnost da Vam neko od neustrašivih skakača padne na glavu dok bezbrižno uživate u kupanju.

Valjda je napisano dovoljno o ovogodišnjoj ponudi lokalnih kupališta. šta nas očekuje sljedeće godine, zavisi i od nas samih. Ukoliko niste spremni mijenjati turističku ponudu našeg grada, sakupite novac za klima uređaj, ili se jednostavno prepustite mašti....

Kraj???